

Kiss Imre életútja

Született 1932. február 13. Nagymágocs

Szülei: Kiss János, Bánfi Julianna, testvérei: Kiss János, Kiss László, Kiss Julianna

Gyermekkorát tanyán töltötte több helyszínen. Leghosszabb ideig a Justh-majorban lévő tanyán élték. A mezőgazdaság szeretetét, becsületét szüleitől tanulta.

Középiskolába ezért Orosházára jelentkezett, az akkori Mezőgazdasági Technikumba. Az iskola sikeres elvégzése után behívták katonának. A katonai pálya ígéretesnek bizonyult, ezért tiszt szeretett volna lenni. A politikai események kedvezőtlen alakulása miatt azonban visszatért szülőhelyére és a környékbeli tsz-ben kezdett el dolgozni.

Szaktudását a mezőgazdaságban folyamatosan fejlesztette. Agronómusként dolgozott a helyi tsz-ben. Diplomát szerzett a hódmezővásárhelyi Mezőgazdasági Főiskolán.

A közösségért, a falu művelődéséért nagyon színvonalasan, sokat dolgozott. Ezt igazolta az is, hogy munkatársnak hívták Budapestre, az Országos Rendező Irodához. A vidékhez való kötődése azonban erősebb volt.

A faluban többször volt a Művelődési Ház vezetője és a kulturális élet mozgatója.

A fiatalok szabadidejének hasznos eltöltése mindig és mindenütt fontos volt számára, ezért aktívan szervezte a gádorosi ifjúság szórakozását, művelődését. Nem ritka alkalommal hívta meg a kor legnépszerűbb Pop és Rock együtteseit is. Helyet és fellépési lehetőségeket biztosított az általános iskola néptáncsoportjának, úttörő zenekarának.

Azonban nem feledkezett meg az idősebb korosztályról sem. Neves színészek fordultak meg akkoriban Gádoroson, táncos műsorokkal, kabaréestekkel szórakoztatták a téli estéken a falu lakosságát. Népdalénekesek, citeracsoportok működtek a kultúrházban és adtak műsorokat a nagyközönségnek.

Számos kitüntetést kapott munkája elismeréséül.

Érdeklődése nagyon széleskörű volt. A kertészet, dísznövények szaporítása is a hobbijává vált. Ezzel is hasznára vált a községnek, hiszen a köztereken még ma is megtalálhatóak az általa felajánlott bokrok, tuják. Kitanulta a méhészet fortélyait is, kisebb méhészetet alakított ki és a családot ránevelte az egészséges méz rendszeres fogyasztására.

A fotózás szintén a hobija volt. Nyugdíjasként is követte a gyors technikai változásokat, videofilm készítő tanfolyamot végzett, így megörökíthette az unokák fejlődésének szép pillanatait, fontosabb családi eseményeket is.

Érdekelte a régmúlt és nyugdíjas éveiben kutatta. Részt vett a " Gádorosi füzetek „ szerkesztésében is. Írásos és fényképes anyaga igen értékes az utókor számára.

Szakmai elismerései:

- 1978 A népművelés terén kifejtett kiváló munkájáért kitüntetés-Pozsgay Imre miniszter
- 1979 ,1981,1982 Diploma Néprajzi Nyári Egyetem rendezvényén való részvétel
- 1980 Gádoros Nagyközség Tanács kifejtett közösségi tevékenységi munkájáért
- 1981 Tudományos Ismeretterjesztő Társulat Országos elnökségének elismerése
- 1982 KISZ zászlóbontás pályázat III. díja
- 1983 A közművelődésben végzett kiváló munkájáért kitüntetés- Szocialista kultúráért miniszter
- 1996 Gádoros Millecentenáriumi Ünnepi műsor eredményes szervezésért
- 2000 Gádorosért Kitüntető díjat

Értéktárba indoklás:

A kultúra a világ működéséről és működtetéséről szóló közös tudás.

A népművelést tervező, szervező, irányító, értékelő szakember. Főisk.-i vagy egy.-i népművelői képzettségű. A szakma története során számtalanszor fogalmazódott meg mit is csinál egy népművelő? Szakfeladatai és elnevezése Mo.-on az 1950-es években alakultak ki, szakképzésük 1956-ban indult meg. Szaktudásuk lényeges elemei a műveltség útjának, módszereinek az ismerete, a kulturális tervezés és a felnőtt nevelés módszertana. Munkájának fontos iránya: a műveltség-i igények, a jelentkező szükségletek tanulmányozása, a művelődés anyagi, szerv.-i feltételeinek megteremtése, a művészeti-i programok vezetése, segítése, értékelése. Az állam (ma önkormányzat is) alkalmazottaitól elvárta (sőt, időnként szigorúan megkövetelte), hogy az általa preferált értékeket terjessze, vagy azt előnybe részesítse. A társadalom viszont joggal számított arra, hogy népművelő segíti megvalósítani polgárainak helyi és regionális kezdeményezéseit. Miután Magyarországon a 20. században legalább hét alkalommal került sor rendszerváltásra, rendre-módra sajátos szakmai és élethelyzetek alakultak ki a gyakorlatban. Pl. aki a két világháború közötti korszakban az iskolán kívüli népművelésben a szabad művelődés időszakában kultúros lett, az az 1950-es években kultúrpropagandista káderként munkálkodott, majd 1960-as évtizedben egész vagy félállásban kultúrotthon igazgatóként dolgozott, ám az 1970-es évek közepétől már közművelődési szakembernek számított a népművelő. Szakképzésük 1956 indult meg. Magyarország Európa Unió csatlakozása megerősíti felerősíti a kulturális értékközvetítés jelentőségét. Napjainkban pedig egy kérdésfelvetés indult el a terület létjogosultsága, amely a társadalmat jellemzi ezzel kapcsolatban, hisz ma már kevesen vitatják az élethosszig tartó tanulás szükségességét, másrészt – legalábbis elvben – mindenki fontosnak tartja a művelődést, pláne az önművelést, a személyiség folyamatos gazdagítását.

Menj az emberekhez / Élj közöttük / Tanulj Tőlük / Szeresd őket / Szolgálj őket / Tervezz velük / Kezd azzal, amit tudnak / Építs arra, amijük van.”-Akkoriban a jó népművelő kiment az utcára, a piacra, a templomba a kocsmába mindenütt szervezte a közönséget.-Ő ilyen volt!

Kiss Imre idején így működött a helyi hagyományápolásban úttörő munkát végzett, különösen a Justh Zsigmond író élettörténetének feldolgozásában. Számos népitánc, zenei csoportok, fotószakkör nyugdíjas klub, nyelvi csoportok ifjúsági szakkör, társastánc, népdalénekes kör tevékenykedett. Aktív szerepet vállalt a település közművelődésének fejlődésében.

Emberi magatartása, segítőkészsége példa értékű mai napig!

